

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 februarie 2014, ora 19³⁰

[**FRATELE ALFRED BORG:** Tit 3:4-7: „Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru și dragostea Lui de oameni, El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru; pentru ca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem, în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice”. [...].

FRATELE SCHMIDT: O, Dumnezeule atotputernic, în Hristos Isus, Domnul nostru, Îți mulțumim fiindcă ne-ai dăruit harul Tău într-un mod abundent. Și în seara aceasta ne-am adunat în acest loc ca să auzim ce dorești să ne spui prin Cuvântul Tău. Căci, Doamne din cer, totul va trece, dar Cuvântul Tău rămâne în vecii vecilor.

Îți mulțumim fiindcă ne vorbești. Îți mulțumim... Te rog binecuvântează-ne pe noi care suntem adunați aici în acest loc; dar așa cum a fost spus deja, binecuvântează-i și pe aceia care nu pot fi în acest loc, dar și-ar fi dorit să fie. O, Dumnezeule, doar Tu ești în stare să mângâi pe fiecare, să-l atingi pe fiecare și să dăruiești fiecăruia tot ceea ce are nevoie inima lui, spre lauda și cinstea Numelui Tău.

Îți mulțumim și, împreună, Te rugăm binecuvântează-i pe toți aceia care sunt în legătură directă online, pe toți aceia care ascultă și văd; binecuvântează în toate limbile. Tu să atingi fiecare inimă, astfel ca Numele Tău să fie slăvit. Astăzi încă este ziua harului, astăzi noi încă auzim vocea Ta. O, Doamne, atinge Tu inimile noastre și dăruiește-ne harul Tău ca să intrăm în Locul Tău preasfânt; acolo este ancora noastră. Binecuvântează și buzele prin care vei vorbi. Te rugăm în scumpul Nume al lui Isus. Amin.]

FRATELE FRANK: Amin! Luați loc. Bun venit, în scumpul Nume al Domnului nostru și binecuvântarea Dumnezeului atotputernic să fie astăzi, mâine și în toate zilele, în mijlocul nostru! Și să se descopere în mijlocul nostru. Noi credem așa cum spune Sfânta Scriptura, iar Scriptura zice: „Cine crede în Mine, cum zice Scriptura,

din inima lui vor curge râuri de apă vie". Aceasta a spus-o Domnul, referindu-se la Duhul care va veni peste noi toți și va rămânea în noi.

Cum am auzit deja în introducere, din Tit 3, El a turnat Duhul Lui peste noi și în noi și ne-a născut din nou la o nădejde vie, prin harul Său, dăruindu-ne o viață nouă. Noi credem aceasta fiindcă Dumnezeu a hotărât-o în acest mod și, fiindcă credem, s-a și împlinit în viețile noastre.

Astăzi, ca întotdeauna, ne-au fost transmise multe saluturi. Eu vreau să vă spun că citesc toate e-mailurile, toate saluturile, chiar dacă citesc aici pe scurt numele sau orașele, sau țările – eu citesc fiecare e-mail, citesc toate saluturile [...]. Fratele Ngonga mi-a dat o mărturie minunată. În Zambia am dat un interviu la televiziune și acest interviu este transmis sâmbăta și duminica pe toate posturile din toată țara. Acolo au loc niște lucruri minunate. Oamenii Îl găsesc pe Domnul și sunt binecuvântați.

Este minunat că noi putem trăi într-un timp în care există și această posibilitate ca să fie purtat Cuvântul Domnului în toată lumea, sau transmis. Eu am fost în peste 150 de țări; și sper că voi sunteți bine așezați pe scaune: când am sunat la Lufthansa, pe 25 ianuarie și am întrebat: „Câte mile de zbor am parcurs în ultimii 20 de ani?” Mi s-a spus: „5.921.000 mile de zbor”; 5.921.000 mile de zbor doar în ultimii 20 de ani, de când la Lufthansa se înregistrează toate zborurile și milele zburate. Și eu am fost foarte mirat; știam că am călătorit mult, dar chiar și eu am fost surprins. Așa că am întrebat din nou: „Vă rog frumos uitați-vă mai exact. Tot ceea ce mi-ați spus este corect?” Atunci mi s-a spus că totul a fost calculat corect: 5.921.000 de mile de zbor. Frați și surori, eu am consacrat Domnului toată viața mea, ca să vestesc poporului lui Dumnezeu acest ultim mesaj prețios, pe tot pământul.

Dacă ne gândim, apoi, la faptul că se împlinește profeția biblică în zilele noastre, când Domnul nostru a spus că Evanghelia Împărăției va fi vestită tuturor popoarelor ca mărturie... Cum era posibil în trecut ca să călătorești din oraș în oraș, din țară în țară? Dar astăzi totul este posibil; nu doar că putem călători: acum într-adevăr putem ajunge la oamenii din toată lumea.

Ieri, fratele nostru Dieter, a mărturisit ce a făcut Dumnezeu în Iran și, pentru prima dată, am fost în legătură cu un frate din Turcia, care m-a invitat să merg acolo cât se poate de repede. El a spus: „Frate Frank, noi avem broșurile tale, le-am tradus și am tradus și broșurile

fratelui Branham, mesajul aleargă prin toată țara. Când poți veni?” Toate popoarele, toate limbile, aud acest mesaj și Sfânta Scriptura spune se împlinesc în zilele noastre.

Suntem mulțumitori pentru faptul că trăim într-un mod conștient aceste momente din planul mântuirii. Una este să citim în Marcu 1, în primele patru versete, că Împărăția lui Dumnezeu a început așa cum era scris în cartea prorocilor Isaia și Maleahi; la început totul a fost așa. Dar cum este acum la sfârșit? Și nouă Dumnezeu ne-a dăruit Cuvântul profetic. El a dăruit lumină pe înserate și noi putem să vedem împlinite făgăduințele date de Dumnezeu. Noi, ca și copii ai făgăduinței, le primim și le trăim.

Pe de altă parte - nu vom pierde prea mult timp cu întâmplările din toată lumea - dar, în special, ceea ce a spus papa în 31.12.2013 și a fost publicat în 1 ianuarie 2014, aproape că nu poți s-o citești public. „Cine poate lua în serios fabula cu Adam și Eva?” Apoi face un comentariu că „fiecare religie este adevărată”; și apoi ajunge la concluzia că „așa cum un tată nu-și poate refuza copiii săi, Dumnezeu este Tatăl nostru, al tuturor și niciun om de pe pământ nu este exclus, toți sunt incluși în această împăcare generală”; acolo sunt pomeniți chiar și homosexualii, toți fac parte din grupul amintit.

Noi suntem mulțumitori fiindcă Dumnezeu ne-a ajutat să recunoaștem că am fost pierduți și am avut nevoie de salvarea sufletului și am trăit-o, prin harul Domnului. Dacă Dumnezeu nu ni Se descoperă, atunci suntem la fel ca toți ceilalți, rămânem în întuneric și nu recunoaștem ce a spus Domnul nostru în Ioan 17:3: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu”. Atunci se împlinesc și 1 Ioan 5:12: „Cine are pe Fiul are viața veșnică; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața veșnică”. Noi vestim oamenilor mesajul adevărat și le spunem: „Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu El însuși”. Dar această împăcare trebuie acceptată și primită, numai în acest mod poate să devină o realitate și în noi, prin har.

Eu a trebuit să mă gândesc că toți oamenii, în toate religiile, sunt mințiți de la naștere până la moarte, toți vorbesc despre mântuire. „Numai Dumnezeu este adevărat și fiecare om este un mincinos” - așa este scris și așa și este.

Și aceasta am spus-o deseori: numai cine a primit viața veșnică prin credința în Isus Hristos, doar acela poate, și va trăi

veșnic. Fără viață veșnică niciun om nu poate trăi veșnic, de aceea vestim Evanghelia lui Isus Hristos, Evanghelia harului lui Dumnezeu și strigăm ca Pavel odinioară: „*împăcați-vă cu Dumnezeu, căci Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu El însuși*”.

Frați și surori, mi-ar plăcea și I-ar plăcea și lui Dumnezeu dacă noi toți am deveni mai mulțumitori pentru ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi. Un frate din România este azi în mijlocul nostru; el a venit în birou cu mai mulți frați și a pus o întrebare: „Ce vă deosebește pe voi de biserica pentecostală? Care e deosebirea?” Deosebirea este foarte mare: noi nu credem doar făgăduința că Dumnezeu va turna Duhul Lui peste orice făptură. Noi credem toate făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu în Cuvântul Lui, fiindcă suntem copii ai făgăduinței. Prin urmare, noi vedem și dovada.

Eu mi-am notat două versete biblice și doresc să le împărtășesc cu voi. Luca 19, unde este descris foarte exact ce s-a întâmplat când Domnul nostru a intrat în Ierusalim. Acolo s-a cântat „*Osana! Bindecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului!*”. Dar acolo a fost și un alt grup, care nu a cântat, care nu a strigat, care nu a putut să se bucure. Ei au cerut Domnului să poruncească ca aceștia să tacă. Domnul a răspuns: „*Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga*”. Ce a fost? Ei au recunoscut ceasul în care s-a împlinit Zaharia 9:9: „*Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe*”. Când s-a întâmplat aceasta, adevărații credincioși au recunoscut că aici s-a împlinit profeția biblică, au fost bucuroși. Ei au pregătit Domnului calea, I-au cântat și L-au primit; dar fariseii și cărturarii au zis: „*Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii!*” Și El a răspuns: «*Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga*» (Luca 19:39-40).

Care este situația noastră de astăzi? Cine ne înțelege pe noi, dacă aducem Domnului lauda pentru tot ce a făcut pentru noi și de asemenea, pentru introducerea în Cuvântul lui Dumnezeu? În Evanghelia după Luca 19:38 citim: „*Ei ziceau: «Bindecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului! Pace în cer și slavă în locurile preainalte!»*” V. 39 l-am citit deja, dar acum fiți atenți la ce a spus Domnul când s-a uitat peste cetate și a plâns pentru ea, v. 42: „*Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi*”.

Frați și surori, harul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu, ca să trăim în acest timp și să vedem profetia biblică în împlinirea ei - oare cât de bucuroși ar trebui să fim noi și să aducem slavă Domnului?

Apoi urmează ce a spus Domnul în v. 44: *„Te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată”*. Ce a predicat fratele Branham? *„Recunoașteți ziua și mesajul”*. Recunoașteți ce a făgăduit Dumnezeu, credeți făgăduința și aveți parte de ceea ce este scris.

Doresc foarte scurt să citesc ce este scris în Zaharia 9, unde este scris mai dinainte tot ce avea să se împlinească. Iar aici vedem cum s-a întâmplat și când s-a întâmplat. Zaharia 9:9: *„Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe”*. Am putea citi mai departe ce s-a și întâmplat.

Frați și surori, acum urmează ceva extraordinar; să citim mai departe în Zaharia 9:16: *„Domnul Dumnezeu lor îi va scăpa în ziua aceea, ca pe turma poporului său („Domnul Dumnezeu lor le va da biruința în ziua aceea...” - lb. germ.)!”* Apoi mergem direct la capitolul 10:1: *„Cereți de la Domnul ploaie, în timpul ploii târzii! Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată pentru toată verdeața de pe câmp”*.

Profetia biblică este scrisă pentru prima venire și pentru a doua venire, pentru Israel și pentru Biserică, totul este redat în Cuvântul profetic.

Mergem la Psalmul 118, deoarece aceasta este amintit în Luca 19, unde este scris încă o dată, începând cu v. 22: *„Piatra, pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii. Domnul a făcut lucrul acesta și este o minunăție înaintea ochilor noștri”*. Și acum un cuvânt adresat direct nouă, în v. 24-26: *„Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea! Doamne, ajută! Doamne, dă izbândă! Bindecuvântat să fie cel ce vine în Numele Domnului! Vă bindecuvântăm din Casa Domnului”*. Este minunat când citim aceste versete.

Să ne întoarcem la iudei: ei au așteptat venirea lui Mesia și când a venit El, ei nu au recunoscut ziua, ceasul, n-au recunoscut împlinirea profetiei biblice și Domnul a rostit judecata. Știți de ce nu au recunoscut ei? Fiindcă n-au acceptat nici pe premergătorul trimis

de Dumnezeu, ci au rămas în ceea ce au făcut de zeci, sute sau mii de ani. Dacă Domnul a spus foarte clar: „*Eu vă trimit pe prorocul Ilie*”, referitor la timpul nostru, atunci Dumnezeu spune ce vrea să spună.

Referitor la întreaga mișcare pentecostală, putem spune că cine nu crede toate făgăduințele, nu le poate vedea împlinite, nu le poate trăi. Numărul lor a crescut; până nu demult au fost 550 de milioane de pentecostali și carismatici, dar acum sunt deja peste 561 milioane pe tot pământul. Pretutindeni sunt mișcări carismatice, pretutindeni muzică și prorocii, dar toți trec pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul prezent și aceasta este marea problemă. De aceea, frați și surori, noi putem fi mulțumitori.

Să o spunem foarte clar: cine a primit slujba lui Ioan Botezătorul, cine l-a crezut pe Ioan Botezătorul, acela a fost deja pregătit ca să-L primească și pe Domnul. Acesta a fost scopul slujbei făgăduite, înaintea primei veniri a lui Isus Hristos. Dar care este situația astăzi? Noi nu slăvim un om, ci spunem doar ceea ce a spus deja Dumnezeu în Cuvântul Lui. Ferice de omul care poate crede așa cum este scris în Scriptură.

Nu demult am amintit: în Noul Testament sunt scrise peste 140 de referințe la Vechiul Testament, cu expresia: „după cum spune Scriptura” sau „după cum este scris”. De peste 140 de ori este scris în Noul Testament cum a fost scris în Vechiul Testament. Acesta este un lucru important: în total, în Noul Testament avem 845 de locuri în care sunt arătate împliniri din Vechiul Testament. Dar în Noul Testament, în peste 140 de locuri, găsim noțiunea „cum este scris” sau „după cum zice Scriptura” – acesta este lucrul important. Nu ceea ce spun oamenii, ci să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu, la ceea ce a spus deja Dumnezeu.

Noi am spus nu demult: toți cei care l-au crezut pe Ioan Botezătorul, l-au crezut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu a dat făgăduința și au recunoscut că acest Ioan era un om trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu pentru timpul acela. De aceea, Domnul a trebuit să pronunțe judecata, nu doar pentru farisei și învățați, ci la modul general: „O, dacă ai fi cunoscut în această zi, despre ce este vorba...”. Despre ce este vorba astăzi? „Dacă ai fi avut parte de împlinirea făgăduinței, n-ar fi trebuit să anunț judecata, atunci ar fi putut rămâne piatră pe piatră, dar fiindcă n-ai recunoscut ziua cercetării tale, de aceea nu va rămâne piatră pe piatră”.

Frați și surori, harul mare, de nedescris, pe care ni l-a dat Dumnezeu este că noi putem crede așa cum spune Scriptura. Dacă Domnul nostru, în Luca 24 a deschis înțelegerea ucenicilor Săi pentru Scriptură, ca ei să înțeleagă, să vadă și să așeze tot ce a fost împlinit și acesta este scopul și astăzi. Nu să vestim o Evanghelie învățată pe de rost, nu; ci să vestim o Evanghelie deplină, o mântuire deplină și totul să fie inclus. În Apocalipsa 14:6 este scris că Evanghelia veșnică va fi predicată tuturor popoarelor. Noi suntem mulțumitori fiindcă Dumnezeu a putut să folosească un proroc ca să ne readucă la Scriptură, la ceea ce a spus Dumnezeu și noi să credem așa cum este scris în Scriptură; fie că este vorba de temele Dumnezeirii, Cinei Domnului, botezului, păcatului originar, predestinării, alegerii dinainte, indiferent despre ce temă este vorba. Dumnezeu ne-a descoperit totul prin Duhul Sfânt. El ne-a introdus în lucrurile adânci ale lui Dumnezeu, căci așa este scris: *„Duhul cercetează toate lucrurile, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu”*.

Dacă vorbim despre slujba pe care a dat-o Dumnezeu fratelui Branham, atunci o facem doar fiindcă am recunoscut această zi a cercetării îndurătoare a lui Dumnezeu, am recunoscut că am ajuns la sfârșitul timpului de har. Și înainte ca să înceapă ziua cea mare și înfricoșată a Domnului, înainte ca soarele să se întunece și luna să se prefacă în sânge, Dumnezeu, personal, a spus-o în acest mod: *„înainte de această zi, Eu vi-l trimit pe prorocul Ilie; el va întoarce inimile copiilor spre părinții lor”*. Aceasta o putem trăi în timpul nostru, putem vedea, auzi și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Haideți să spunem și chemarea care a fost dată acestui bărbat a lui Dumnezeu. În 1933 a fost această trăire puternică: *„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premerge prima venire a lui Isus Hristos, tot astfel mesajul care ți-a fost dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos”*. Da... Prorocul și-a încheiat slujba lui și a putut merge Acasă. Așa cum Ioan Botezătorul nu a mai fost pe pământ când a avut loc actul răscumpărării pe crucea de pe Golgota, tot astfel și fratele Branham nu trebuie să fie pe acest pământ, ci mesajul.

Cine citește Isaia 55:11 într-un mod corect își va da seama că Domnul Dumnezeu a spus: *„Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele”*. Așa se va și împlini! Deci nu mesagerul, ci mesajul împlinește scopul. Dumnezeu își ia mesagerii, dar mesajul ne-a

rămas. Dumnezeu i-a luat la El pe toți prorocii, pe toți apostolii, dar ceea ce le-a fost încredințat lor din partea lui Dumnezeu, ne-a rămas și aceasta putem s-o vestim pe tot pământul.

Domnul nostru este Biruitorul de pe Golgota. El a venit într-un trup muritor, ca să poată lua totul asupra Lui și ne-a răscumpărat prin harul Său. Dar El a înviat a treia zi dintre cei morți: „*Moarte, unde-ți este boldul? Locuința a morților, unde îți este biruința? Mulțumiri lui Dumnezeu care ne-a dăruit biruința, prin Isus Hristos, Domnul nostru!*”.

În cartea prorocului Isaia cap. 44, putem citi niște expresii care merită să fie citite în seara aceasta. Din Isaia 44 citim începând cu v. 1: „*Ascultă acum, Iacove, robul Meu, Israele, pe care te-am ales!*” *Așa vorbește Domnul, care te-a făcut și întocmit și care de la nașterea ta este sprijinul tău: «Nu te teme de nimic, robul Meu Iacov, Israelul Meu pe care l-am ales. Căci voi turna ape peste pământul însetat și râuri, pe pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta și binecuvântarea Mea, peste odraslele tale»*”. Este minunat! Despre ce este vorba astăzi? Este vorba despre sămânța originală.

Astăzi am adus predica fratelui Branham, din care doresc să citesc două, trei citate. Este predica cea mai lungă a fratelui Branham, a ținut șase ore și 29 de minute. La noi este redată în două broșuri. A fost predicată pe 18 martie 1962. Eu doresc din toată inima să spun că ne-a fost încredințată sămânța originală a Cuvântului. Ce a observat fratele Branham când a văzut globul pământului? A văzut cum a venit mai întâi un om îmbrăcat în alb, care semăna; și, imediat după aceea, a venit un om care era îmbrăcat în negru care a semănat și el sămânța lui. După aceea, fratele Branham a văzut (este ceva rău, totuși nu vă arăt această fotografie) cum a răsărit sămânța, apoi a venit seceta, dar a venit și ploaia. După ploaie, grâul s-a ridicat și a zis: „Glorie! Glorie! Glorie!” Dar apoi și buruiana a spus: „Glorie! Glorie! Glorie”. Fratele Branham a spus, atunci: „Iubite Domn, eu nu înțeleg aceasta: pe grâu îl pot înțelege; el era uscat, dar a crescut și a putut spune: «Glorie! Glorie! Glorie!»” Dar neghina, buruiana a fost pe același ogor și a primit aceeași ploaie și ea a mulțumit lui Dumnezeu pentru ploaia aceasta. Dar buruiana rămâne buruiană și grâul rămâne grâu, indiferent dacă au mulțumit sau nu.

Frați și surori, dacă citim exact, în Matei 13, atunci știm ce a spus Domnul nostru: „*Lăsați-le să crească ambele, până la seceriș*”.

Dar numai până la seceriș. Înaintea secerișului, Domnul Dumnezeu a zis că va trimite îngerii Lui care vor înlătura toate piedicile din Împărăția lui Dumnezeu, din acest ogor cu grâu. Aici este taina. Iar fratele Branham a zis: „Toate denominațiile vor fi legate în snopi, iar în consiliul mondial al bisericilor ele sunt unite pe deplin”.

Frați și surori, secerișul grâului poate fi făcut numai dacă nu mai există nici spini, nici măcăcini, nici buruiană. Doar grâul curat poate fi secerat. În timpul secerișului nu va fi niciun măcăcine. Domnul va curăța aria Lui și doar grâul va fi secerat și adus în hambarul Său. Pleava va fi arsă. Dacă citim și vedem cum toți se unesc... Chiar și în parlamentul german un politician spune: „Oare ce să facem? Nu suntem noi toți una? Ecumenia acum, ecumenia acum! Când trebuie să ne unim, dacă nu acum?” Ce vedem noi acum? O unificare a tuturor bisericilor, a tuturor religiilor, vedem cum toți se unifică. Tot astfel vedem cum Biserica Dumnezeului celui viu este chemată afară și devine o inimă și un suflet.

Frați și surori, la fel de sigur cum noi am semănat doar Cuvântul curat al lui Dumnezeu, la fel de sigur vom secera doar Cuvântul curat al lui Dumnezeu. Toți care au primit Cuvântul lui Dumnezeu sunt sămânța autentică a lui Dumnezeu. De aceea eu doresc să citesc din predica fratelui Branham doar câteva pasaje.

„Toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu sunt rânduiți mai dinainte. Noi vom citi imediat versetul din Efeseni 1:5. Noi suntem hotărâți mai dinainte. De ce? Noi toți suntem rânduiți mai dinainte. De ce? Hristos este Sămânța originală și această sămânță originală a fost rânduită mai dinainte, prin cunoașterea mai dinainte a lui Dumnezeu. Dumnezeu a știut că va avea loc căderea în păcat, de aceea l-a rânduit pe El pentru a lua locul nostru. Ați înțeles? Toate fiicele și toți fiii lui Dumnezeu sunt rânduiți mai dinainte”.

Următorul alineat: „Dumnezeu a văzut și a rânduit mai dinainte un Pământ plin de fii și fiice. El a rânduit mai dinainte că ei trebuie să fie acolo. Necredința față de Cuvânt a cauzat încrucișarea. Dar Dumnezeu ne-a reșezat, în așa fel încât să nu mai trebuiască să fim o încrucișare; voi puteți pur și simplu să vă întoarceți la Cuvântul original și să fiți un fiu al lui Dumnezeu, așa cum ar fi trebuit să fiți de la început”.

Un alt alineat: „Spuneți-mi ceva ce a spus Dumnezeu cândva și nu a confirmat și nu a împlinit așa cum a fost spus”.

Acum vine un citat foarte important: „Dacă Sămânța Cuvântului a fost rânduită mai dinainte, așa cum El a fost, atunci ce produce aceeași Apă? Este biserica de astăzi o mireasă rânduită mai dinainte? A spus Dumnezeu că va avea o mireasă fără pată și fără zbârcitură? Atunci este deja rânduită mai dinainte, nu-i așa? Și Hristos a fost rânduit mai dinainte. El a fost sămânța împărătească a lui Avraam. Ce s-a întâmplat prin aceasta? Când Duhul s-a coborât peste Hristos, El a depus mărturie despre Cuvântul lui Dumnezeu. Și când Apa, Duhul, cade peste Sămânța Cuvântului, atunci sămânța împărătească a lui Avraam, care crede același Cuvânt al lui Dumnezeu, va aduce același fel de recoltă”.

Frați și surori, noi suntem născuți din nou din același Cuvânt și prin același Duh la o nădejde vie, de aceea vestim Evanghelia deplină. Din aceasta face parte și făgăduința principală pentru timpul nostru.

Mai sunt aici câteva alineate minunate: „Apoi, dintr-un mic grup al adevăratei semințe a Cuvântului, Dumnezeu Îi va prezenta lui Hristos o mireasă iubită, o fecioară, o fecioară a Cuvântului Său. Și prin ea se va împlini tot ceea ce a fost făgăduit Cuvântului Său din fecioară, care nu cunoaște crezuri și dogme omenești. În ea va fi Cuvântul făgăduinței, așa cum a fost în Maria”.

Noi acceptăm și cunoaștem doar Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în vecii vecilor.

„El Însuși va acționa prin propriul Său Cuvânt al făgăduinței ca să îplinească tot ce s-a scris despre El. Așa cum a făcut când a ieșit din pântecul feciorelnic, care vorbea despre pântecul duhovnicesc de acum, la fel acum fecioara va primi Cuvântul Său: *«facă-mi-se după cum ai spus»*”.

Noi, nu demult, am amintit acest lucru în acest loc: așa cum a fost dată făgăduința Mariei și ea a crezut-o, în acel moment Duhul lui Dumnezeu a venit peste ea și apoi au răsunit cuvintele: *„ceea ce se va*

naște din tine este de la Duhul Sfânt”. Ce este nașterea din nou? O naștere din nou este lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu în sufletul tău și al meu. „Născut din nou la o nădejde vie”. Dar așa cum este situația și în sfera pământească, nu poate să existe o naștere fără o zămislire, tot astfel trebuia să se întâmple și cu noi: Cuvântul trebuie să fie semănat în noi și Duhul Sfânt trebuie să vină peste noi și viața nouă, dumnezeiască, poate fi creată în noi, prin harul Său.

Fratele Branham spune mai departe: „Cuvântul și gândul lui Hristos este în Mireasă. Din Cuvântul Său, ea știe ce dorește El să facă. Ea are pe «Așa vorbește Domnul!»”

Tot Cuvântul lui Dumnezeu este „Așa vorbește Domnul”!

Cu referire la Ioan 17:4 și Ioan 19:28, atunci, El nu doar că a împlinit totul, ci El a făcut ce era hotărât pentru timpul respectiv. Noi cu toții știm ce este scris în Ioan 17. Haideți să citim, ca toți să știe că așa este scris. Ce s-a întâmplat atunci a fost important și ne-a fost spus în Cuvântul lui Dumnezeu. Dar acum trebuie să știm ce face Dumnezeu în timpul nostru. Citim Ioan 17:4: *„Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac*”. Ce lucrare a sfârșit El? Lucrarea de mântuire. Prețul a fost plătit. În Ioan 19:28 este scris: *„După aceea, Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să îplinească Scriptura, a zis: «Mi-e sete»”. El a zis: «S-a isprăvit!»*”. Lucrarea de răscumpărare avusese loc! Ce are loc acum? Acum are loc desăvârșirea, încoronarea lucrării de răscumpărare în cadrul Bisericii Mirese a lui Isus Hristos, Domnul nostru. De aceea, trebuie să subliniem că acele făgăduințe pe care le-a dat Dumnezeu pentru prima venire a lui Isus Hristos, s-au împlinit atunci; dar acum, în această zi de mântuire, la sfârșitul timpului de har, este important să credem așa cum este scris în Sfânta Scriptură și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum.

În această legătură citim din Romani 9, unde Pavel a exprimat în v. 28: *„Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui*”. [„Pentru că El duce cuvântul la bun sfârșit și îl grăbește în dreptate, deoarece Domnul va împlini în grabă cuvântul pe pământ” – trad. București 2001]. Amin! Ce s-a întâmplat atunci când a strigat: *„S-a isprăvit”*? Și Domnul nostru a putut spune: *„Eu am împlinit lucrarea pe care Mi-ai dat-o*”. Aceasta a fost lucrarea de răscumpărare, împlinită pe crucea de pe Golgota. Sângele sfânt al

Legământului celui nou a fost vărsat. „S-a isprăvit!” Lucrarea de răscumpărare a avut loc, dar acum, la sfârșitul timpului de har, se va împlini ce am citit adineauri: „*Pentru că El duce cuvântul la bun sfârșit și îl grăbește în dreptate, deoarece Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ*”. El va împlini într-un mod sigur și deplin. Unde este Aminul? Binecuvântat fie Numele Domnul Dumnezeuului nostru! Noi, prin harul lui Dumnezeu, putem avea parte de această lucrare.

Haideți să cuprindem ce am dorit să dăm mai departe astăzi, în Numele Domnului. Sămânța lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu a fost semănat. Și la fel de sigur cum Domnul nostru a căzut în pământ, a murit și a răsărit iarăși, la fel de sigur, tot ogorul de grâu a fost în cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu. La fel cum a fost Fiul lui Dumnezeu hotărât mai dinainte și născut prin Duhul lui Dumnezeu, la fel suntem și noi hotărâți mai dinainte și născuți prin Duhul lui Dumnezeu. Și ce se va întâmpla? Domnul va strânge doar grâu și-l va aduce în hambarul Său.

Lăsați-mă s-o mai subliniez odată. Nu grâu și neghină, ci în ultimul moment, înainte să se facă secerișul, atunci nu va mai fi nicio buruiănă în ogorul cu grâu.

O știți cu toții, am spus-o aici de mai multe ori... Când Domnul mi-a arătat acest ogor cu grâu, uriaș... Eu m-am născut la țară și știu cum se seamănă și cum se seceră grâul și știu că, în general, la margine mai sunt și buruieni. Dar acest ogor cu grâu pe care l-am văzut eu a fost perfect curat; puțin cam uscat de soare, era deja depășit timpul secerișului. Eu am spus: „O, Doamne, este prea târziu, eu nu mai pot face secerișul”. Voi cunoașteți această mărturie. Dar apoi a avut loc secerișul, nu a fost niciun mărăcine, nicio buruiănă, doar grâu curat de sută la sută a fost secerat. Așa va fi și la sfârșit. Așa este acum deja, și așa va fi atunci. Cum am și spus, Domnul va trimite pe mesagerii Lui, totul va fi adunat și unit și la sfârșit va fi doar un ogor curat, doar cu grâu.

Doresc să mai citesc încă un verset care este scris în Marcu despre grâul care este semănat; atunci nu mai trebuie să ai niciun fel de griji - grâul crește, poți să te culci și să aștepti, iar când vine secerișul, acest grâu va fi copt. Acel bărbat care a semănat grâul poate să se odihnească zi și noapte, căci ce a fost semănat va răsări. Citim în Marcu 4:26: „*El a mai zis: «Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ; fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua; sămânța încolțește și crește fără să*

știe el cum»”. El nu mai poate face nimic, nu mai poate adăuga nimic, dar mai întâi trebuie semănată această sămânță și trebuie să cadă pe un pământ fertil. Și Cuvântul vestit trebuie să ne fie descoperit, altfel vine dușmanul și-l fură.

Apoi în v. 28 este scris: „*Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic; și când este copt rodul..*”. Aleluia! Lăudat și slăvit să fie Numele Domnului Dumnezeuului nostru! Chiar dacă noi încă nu am trăit această coacere deplină, dar suntem ogorul cu grâu din acest timp și putem fi siguri: zi și noapte Domnul dăruiește creșterea, prin harul Său, iar în timpul secerișului grâul va fi copt și adunat în hambarul ceresc.

Deci, noi nu trebuie să adăugăm absolut nimic. Fiți cinstiți, ce poate să mai facă semănătorul, decât să pregătească pământul și să semene? Apoi poate să se odihnească, să se trezească, să se plimbe sau să facă alte lucrări, dar ceea ce a fost semănat ca sămânță va răsări, așa cum am citit: „*Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic*”. Conform Cuvântului lui Dumnezeu, Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu este vestit acum și toți cei ce sunt din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Toți cei care sunt din Dumnezeu cred fiecare făgăduință, primesc fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Frați și surori, aceasta ne deosebește de toți ceilalți, de toate celelalte biserici. Mai poate fi spus, de asemenea: mai întâi semănătorul a semănat sămânța bună și dușmanul a venit după el și când oamenii dormeau, a semănat și el sămânța lui. Aceasta ne readuce înapoi la Grădina Eden, la amăgire; ne amintește că nimeni nu trebuie să discute cu dușmanul despre Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu nu este dat ca noi să-l discutăm, ci ne este dat ca noi să-l credem așa cum a fost spus și cum este scris. La fel de sigur cum adevărata vestire a Cuvântului lui Dumnezeu este adevărata sămânță, la fel de sigur vine și dușmanul în urmă și seamănă și el răstălmăcirile lui, sămânța lui. Și în cadrul bisericilor timpului de sfârșit avem ambele. Nu numai pretutindeni, ci chiar și în bisericile mesajului timpului de sfârșit, avem ambele: pe de o parte este semănată sămânța Cuvântului, iar pe de altă parte acolo s-au ridicat și niște bărbați care au semănat și ei. Mi-am amintit că Sfânta Scriptură spune că se vor ridica „oameni”, nu mesageri ai lui Dumnezeu, nu slujitori ai lui Dumnezeu, ci niște oameni care vor vesti învățături nimicitoare. Un adevărat slujitor al lui Dumnezeu predică și învață

doar Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu, nu adaugă nimic, nu scoate nimic și nu răstălmăcește, ci lasă totul în forma originală.

În cuprins, putem spune: Dumnezeu a vizitat poporul Său într-un mod îndurător, în acest timp, ne-a dăruit descoperirea Cuvântului Său, prin harul Său și noi am putut vesti și semăna acest Cuvânt ca sămânță dumnezeiască în toată lumea. Și sămânța care a fost semănată încolțește și crește și această sămânță va fi un grâu deplin în spic. Restul va rămânea aici pe pământ și doar grâul va fi luat în sus – restul este sortit focului.

Ceea ce am citit la început din Ioan și din Luca, cum Domnul a plâns fiindcă poporul Israel nu a recunoscut ceasul cercetării lui Dumnezeu, atunci când s-au împlinit profețiile biblice. Frați și surori și astăzi este la fel. Doar cine găsește har înaintea lui Dumnezeu va recunoaște timpul și ceasul, mesajul, se va deschide și va primi sămânța divină a Cuvântului.

Haideți s-o spunem încă o dată. Până astăzi, în peste trei mii de predici, eu nu am vestit niciodată vreun amestec; întotdeauna am vestit Cuvântul original și Cuvântul original este sămânța originală. Dacă această sămânță a căzut în inima ta, atunci fiecare sămânță va aduce rod după soiul ei. Din sămânța semănată nu va ieși nicio buruiană, ci tot grâu, dacă a fost semănat grâu. Dumnezeu ne-a dăruit harul Său în acest timp, ca noi să nu mărturisim doar despre ce a făcut Dumnezeu în trecut, ci pe baza Cuvântului lui Dumnezeu putem să mărturisim despre ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru pe întregul pământ.

Cuvântul este sămânța și copiii Împărăției lui Dumnezeu sunt această sămânță care a răsărit (Matei 13:37-38). Ce a semănat dușmanul este treaba lui, noi ne ocupăm cu Împărăția lui Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu voia lui Dumnezeu. Și trebuie spus tot timpul: doar cine este în Cuvântul lui Dumnezeu poate fi și în voia lui Dumnezeu. De aceea Cuvântul este atât de important pentru noi. Domnul a spus: „*Ferice de ochii voștri că văd și de urechile voastre că aud*”.

Domnul Dumnezeu a vizitat poporul Său într-un mod îndurător, la sfârșitul zilei mântuirii; noi am auzit ultimul mesaj și sămânța dumnezeiască a Cuvântului a fost semănată și va răsări o Mireasă fără pete și fără zbârcituri. Nu prin forțarea ta sau a mea, ci prin Duhul lui Dumnezeu va fi lucrat totul în tine și în mine; în toată turma răscumpărată prin Sângele dumnezeiesc lucrează Duhul lui

Dumnezeu împreună cu Cuvântul. Și noi toți putem avea parte de aceasta.

Lui, Dumnezeului atotputernic, Îi aducem cinstea și lauda și închinarea noastră pentru că noi putem crede așa cum este scris în Scriptură și putem trăi că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da!” și „Amin!” Noi o confirmăm și Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima noastră.

Încă un cuvânt adresat celor ce sunt noi în mijlocul nostru, tineri și în etate, mici și mari. Dacă unele lucruri sunt noi pentru voi și încă nu le înțelegeți, atunci rugați-L pe Dumnezeu să vă deschidă înțelegerea pentru Scriptură, dar credeți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Abia după ce am crezut Cuvântul lui Dumnezeu, după ce am crezut făgăduința, abia după aceea ne este descoperită. Dacă nu o credem, atunci Dumnezeu nu poate să ne vorbească, nu ne poate fi descoperită. De aceea Domnul nostru a zis: „*Cine crede în Mine, așa cum spune Scriptura*”, de aceea a spus foarte clar că Scriptura este Alfa și Omega, Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în vecii vecilor. Acest Cuvânt noi l-am primit și l-am vestit prin harul lui Dumnezeu. Dumnezeul atotputernic care a vizitat într-un mod îndurător poporul Său să binecuvânteze în toate națiunile, pe tot pământul. El cheamă afară tot poporul Său și toți aleșii ascultă vocea Lui, cred făgăduințele Sale și au parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Lui, Dumnezeului atotputernic Îi aducem slava și lauda în vecii vecilor! Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm împreună. Înainte de a ne ruga, am dori să cântăm *Așa cum sunt*. [...]

În timp ce surorile noastre vin în față ca să cânte o cântare, haideți să ne rugăm într-un mod liniștit. Și dacă simțiți că Domnul vă cheamă, atunci veniți, conform cuvântului din Scriptură: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui”. Și toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu vor auzi glasul Lui.

Haideți să rămânem liniștiți și să ne rugăm. Ne aflăm în prezența lui Dumnezeu. Și în urma acestei adunări vor răsări roade pentru veșnicie, ne va dăruia siguranță că ne aflăm în voia și în Cuvântul lui Dumnezeu și să recunoaștem ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru pe acest pământ. Domnul nu ne spune aceste cuvinte de judecată: „O, de ai fi recunoscut ceea ce era pentru pacea ta!”. Ci nouă El ne spune: „Voi poporul Meu, voi ați auzit Cuvântul Meu, voi ați crezut Cuvântul Meu care a căzut în inima voastră, ca sămânță. Voi

sunteți fiii și fiicele Mele, Eu torn Duhul Meu peste voi și lucrez în voi o viață nouă, dumnezeiască”. A Lui să fie slava. Aleluia! Aleluia!

Mulțumirea să-I fie adusă Domnului. În timp ce ne rugăm în liniștite, cu teamă, în prezența lui Dumnezeu, frați și surori, din convingere putem spune: „Astăzi se împlinește această Scriptură în fața ochilor noștri: făgăduința că vei trimite un proroc înainte să vină ziua cea mare și înfricoșată a Domnului”. Această făgăduință s-a împlinit. Și noi Îți mulțumim o, Doamne, din toată inima noastră. La fel, s-a împlinit că Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu este propovăduită tuturor popoarelor, ca mărturie; și după aceea va veni sfârșitul. Și toate făgăduințele pentru Israel și tot ceea ce a fost spus dinainte, totul se împlinește în timpul nostru. Noi putem spune de fiecare dată: „Astăzi, se împlinește această Scriptură în fața ochilor noștri”.

Înainte de a ne ruga împreună, doresc să întreb: cine dorește să fie inclus în rugăciunea de încheiere? Sunt dorințe de rugăciune; poate cei care astăzi au auzit Cuvântul de prima dată. Domnul să vă ajute să primiți acest Cuvânt, prin credință, să vi se descopere și vouă; voi să fiți de acord cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Când fratele Branham a fost întrebat: „Care este semnul absolut că ați primit Duhul Sfânt cu adevărat? Faptul că cineva lucrează cu darurile Duhului?” Și Domnul i-a răspuns fratelui Branham că „semnul adevărat că noi am primit Duhul Sfânt cu adevărat, este faptul că noi credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu”. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este inspirat prin Duhul Sfânt și noi credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Și fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este o sămânță dumnezeiască care a fost semănată în inimile noastre.

Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima noastră pentru Evanghelia veșnic valabilă a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Îți mulțumim și pentru seara aceasta și Te rugăm binecuvântează pe tot pământul, în toate popoarele, limbile și națiunile. Cheamă Tu afară pe tot poporul Tău. Acesta este ceasul, aceasta este ziua vizitei Tale îndurătoare.

Iubite Domn, Te rog ca toți aleșii adevărați să recunoască ceasul și mesajul ceasului prezent, să vadă împlinirile profeției biblice și să aibă parte de aceste împliniri. Binecuvântează pe toți cei adunați în acest loc, binecuvântează pe toți aceia care sunt în legătură directă. Tu să-Ți desăvârșești lucrarea Ta; așa cum ai început lucrarea de

mântuire și ai desăvârșit-o, tot astfel Tu să desăvârșești și lucrarea în turma Ta răscumpărată prin sânge, în Biserica Ta. Tu să-Ți confirmi Cuvântul Tău în noi și prin noi toți. Noi Îți mulțumim pentru victoria de pe Golgota, Îți mulțumim pentru mesaj!

Te rugăm acum: salvează-i pe toți, vindecă-i pe toți, eliberează-i pe toți, fie-Ți milă de toți, o, Doamne și confirmă-Ți acum Cuvântul Tău în mijlocul nostru, căci Tu ești prezent. Lăudat și slăvit să fii Tu! Tu salvezi, Tu vindecă, Tu eliberezi. Ție, Dumnezeului atotputernic, Îți aducem cinstea! Lăudați pe Domnul. Jubilați înaintea Dumnezeului nostru. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.

Să cântăm „*Tu ești vrednic...*” [...] [Doi frați sunt chemați să se roage].

O, Dumnezeule, inima mea este mișcată ca să-Ți mulțumească pentru tot ceea ce s-a întâmplat astăzi, prin harul Tău. Cuvântul care a ieșit din gura Ta, nu se va întoarce fără rod la Tine, ci va împlini scopul pentru care l-ai trimis. Îți mulțumesc pentru toți frații și pentru toate surorile mele, fiindcă noi toți am găsit har înaintea Ta. Noi am recunoscut mesajul timpului prezent și am avut parte de împlinirea lui.

Iubite Domn, ridică-Ți Tu Fața peste noi toți și dăruiește-ne tuturor harul Tău, ca să credem din toată inima noastră și să facem voia Ta din toată inima noastră. Ție Îți aducem toată cinstea și lauda, acum și în vecii vecilor. Tu ai desăvârșit lucrarea Ta de răscumpărare și ai zis: „S-a isprăvit!” Sângele legământului celui nou a curs și noi am primit împăcare, iertare, har, mântuire și viață veșnică.

Îți mulțumim fiindcă Îți desăvârșești lucrarea Ta de răscumpărare în toți credincioșii aleși dinainte, o vei desăvârși acum, în timpul nostru și noi putem avea parte de aceasta.

Iubite Domn, Îți dedic Ție toată turma răscumpărată prin Sângele Tău; ea este proprietatea Ta, ea Îți aparține Ție. Binecuvântează din harul Tău mare. Ție Îți aducem închinarea și lauda pentru tot, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Aleluia! Amin.